థాంక్యూ మై సెల్ఫ్-పిటీ

ఆహారం కోసం వేటమాని, గోడమీది బల్లి నిశ్చలంగా చూస్తోంది.

గదిలో ఆమె వుంది. అతనూ వున్నాడు. ఇద్దరి మధ్యా గజం దూరమూ, ఇద్దరికీ తోడుగా నిశ్శబ్దమూ మాత్రమే వున్నై! చీరకున్న జరీ అంచులో నేతగాడి పనితనాన్ని ఆమె చాలాసేపు పరిశీలించింది. అది విసుగెత్తింది కాబోలు నెమ్మదిగా కళ్ళెత్తి, నిశ్శబ్దాన్ని భంగం చేయడానికన్నట్టూ గొంతు సవరించుకుంది. సమాధానంగా అతడు నవ్వేడు.

"ఊ...చెప్పండి. ఏదో మాట్లాడాలని రాశారుగా," గంభీరంగా, స్ఫుటంగా అందామె.

'ఎలా చెప్పను ప్రియా? ప్రపంచంలోని ప్రతి విషయమూ నీ సాంగత్యంలో నాకు అందంగా కనిపిస్తుందనీ, నీ విరహంలో అసహ్యం అనిపిస్తుందనీ! జీవితం పాత్రలో ప్రేమ మధువు నింపుకుని, శరద్వసంత హేమంతాల్ని తప్ప మరే ఋతువునీ రుచిచూపించని నావలో, నీతో కలసి పయనించాలన్న నా కోర్కెను నీకెలా నివేదించను?' అందామనుకున్నాడు. తనను తాను అంతర్ముఖుడు Introvert అనుకుంటాడతను. బహుశా, అందుకే "అదీ.... మరీ... నేను మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తున్నాను" యుగాలకొద్దీ, మనుష్యుల నోళ్ళలో నాని నానీ, పూర్తిగా నిర్జీవమైన ఆ వాక్యాన్ని జంకుతూ అన్నాడతను.

అతనా మాట అంటాడని ఊహించింది కాబోలు, నవ్వి అడిగింది " ప్రేమంటే మీకెందుకింత చులకన భావం? అసలు ప్రేమంటే ఏమిటి?"

తత్తరపడ్డాడతను. సమాధానానికి తడుముకున్నాడు.

మళ్ళీ ఆమే అంది – "కలల్లో కల్లోలం కలిగించడాన్నే ప్రేమ అంటారా?" ఆ విషయం అతను ఉత్తరంలో వ్రాశాడు. "కేవలం సౌందర్యం పునాదిగా ఏర్పడే భావం ప్రేమెలా అవుతుంది.?"

"ఉత్తరం రాసి చాలా తప్పు చేశాను? ఈమె మరీ నిప్పులా వుంది. అయినా, ఓ అమ్మాయిని ఉపయోగించుకుని వదలివేసే మనుష్యులు మాత్రమే వుండే ఈ లోకంలో 'నేన్నిన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటాను' అనే వాళ్ళను నమ్మే పరిస్థితులు లేకపోవడం నా దురదృష్టం' అనుకున్నాడతను. ఇంత మనో సంఘర్షణా కేవలం ఒక్కవాక్యంలో వెలువడింది.

"నేను మిమ్మల్ని పెళ్ళి చేసుకుంటాను"

"అందుకు నేనంగీకరించాలా? వద్దా?"

అకస్మాత్తుగా వచ్చిన ఈ ప్రశ్నకు బిత్తరపోయాడతను. తేరుకునేలోగా మళ్ళీ ఆమే అంది. " మన పెద్దలు ఒప్పుకోవాలి. ఓ మాటడుగుతాను, ఏమీ అనుకోరుగా. మీ తల్లిదండ్రులు మన పెళ్ళికి ఒప్పుకోకపోతే, వాళ్ళను వదిలేస్తారా?"

"ఇరవయ్యేళ్ళపాటు మిమ్మల్ని కళ్ళల్లో పెట్టుకుని చూసిన వాళ్ళను, మీరిప్పటి దాకా మాట్లాడని ఓ అమ్మాయి కోసం వదిలేస్తారన్న మాట. పెళ్ళంటేనే భద్రతా భావం. మీరు పెళ్ళయ్యాక నన్నూ వదిలివేయరన్న నమ్మకంనాకు లేదు", అందామె.

"అహా నేనన్నది అది కాదు", సర్దుకోబోయి, విఫలమయ్యాడు.

"నాకంటూ కావల్సిన భర్తకుండాల్సిన లక్షణాలపై నిర్దిష్టమైన అభిప్రాయాలున్నాయి. అతను కనీసం గ్రాడ్యుయేటయి వుండాలి. నేనుద్యోగం చేస్తాను– కానీ, నా సంపాదన కనీసం నా చెల్లెళ్ళ పెళ్ళిళ్ళయే వరకైనా మా నాన్నకు చేయూతగా వుండాలి. కాబట్టి, నన్ను చేసుకోబోయే వ్యక్తికి క్లర్కుకు తగ్గని ఉద్యోగం వుండాలి."

"మీరింకా స్టూడెంటు... ఎప్పుడూ నన్ను చేసుకుందామని కలలుకనకండి. నా దృష్టిలో పెళ్ళికి మగాడిక్కావలసిన అర్హత కేవలం మగాడు కావటం కాదు. వస్తాను". లేచి విసవిసా వెళ్ళిపోయిందామె.

'నీ వియోగాన్ని సహించలేక నా కన్నీరు సముద్రమయితే ప్రియా, నువ్వెంత నిర్దయురాలవు, అందులో స్నానంచేసి, వెళిపోయావు, నీ కోపాన్ని తట్టుకోగలదేమోగాని, నీ అసహ్యాన్ని తట్టుకోలేని నా హృదయం నీ పదఘట్టనతో నలిగిపోయి మరణించింది. మరుజన్మకైనా మరలిరాని వసంతం కోసం నేనెలా ఎదురుచూడను?'

విషాదంగా మోకాళ్ళపై తలానించి కూర్చుండిపోయాడతను.

మౌనంగా వుండిపోయింది.

* * *

ఎవరో తలుపు తడుతూంటే వెళ్ళి తీసేడతను. ఎదురుగా తన స్నేహితుడు! మధ్యపాపిడితో, మందపాటి కళ్ళజోడుతో అమాయకంగా తెలుగు వాళ్ళకు సుపరిచితమైన పాత్ర సుబ్బారావు లాగా!

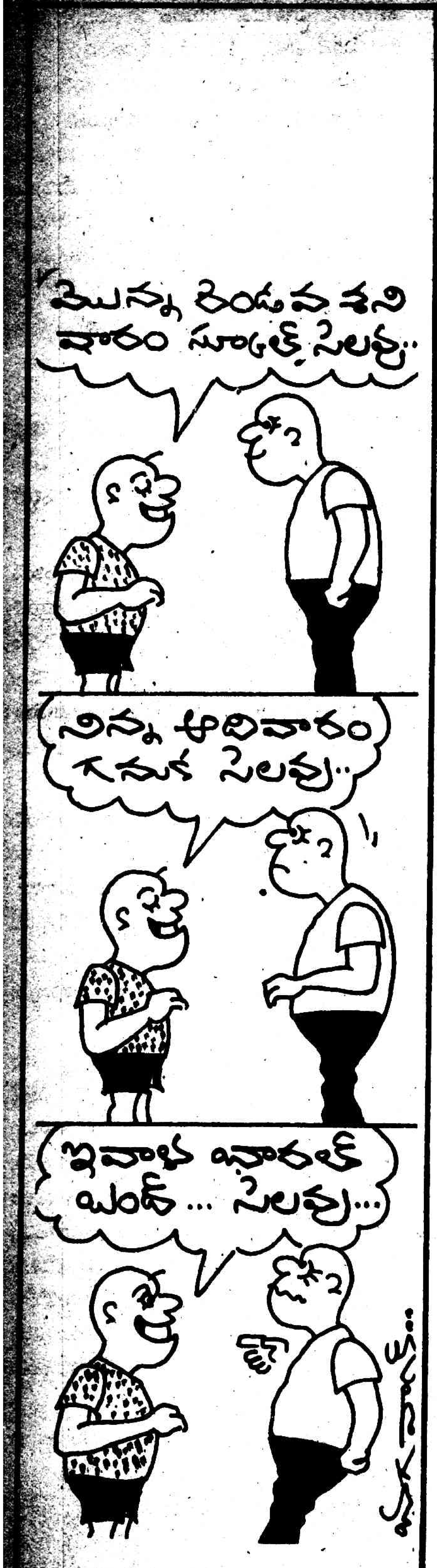

"రారా లోపలికి [illegible] కుంటూ ఆహ్వానించాడతను,"ఏమిటీ విశేషాలు? [illegible] మధ్య అస్సలు కనిపించడంలేదు."

"ఎక్కడా తీరిక ? చేసేది వెధవ క్లర్కు ఉద్యోగమయినా, క్షణం తీరికలేదు, దమ్మిడీ ఆదాయంలేదు– లాగుంది జీవితం. ఎప్పుడూ పని, పని. మరి జూనియర్‌నయిపోయానా, ప్రతివాడూ తన పని నాకప్పగించేసి వెళ్ళిపోవడమే. చదువైపోగానే ఉద్యోగం రావడం ఎంత గురదృష్టమో తెలుస్తోంది. నీ పనే హాయసలు". అన్నాడు కళ్ళజోడు సుబ్బారావు లోపలికొస్తూ

తనకుద్యోగం లేనివిషయం ఎత్తిచూపుతున్నట్లు అనిపించిందతనికి. అపరాధ భావంతో తీవ్రంగా బాధపడ్డాడు. టాపిక్ మారుద్దామని,"మొన్నేమయిందో తెలుసా?" అడిగాడు.

"ఏమయిందేమిటి?" సుబ్బారావు గొంతులో ఉత్సాహం.

"ఓ అమ్మాయికి ఉత్తరం రాశాను. గదికొచ్చింది."

"నీమీద ఇష్టముండే వుంటుంది. లేకపోతే ఎందుకొస్తుంది?" అగ్నికి ఆజ్యం పోశాడు సుబ్బారావు."

వినేవాళ్ళుండాలే గానీ, ఎంతటి ఇంట్రావర్టయినా రెచ్చిపోయి మాట్లాడతాడు, ప్రత్యేకంగా ఇలాంటి ప్రేమ విషయాలు

"ఆ అమ్మాయి రాగానే చెప్పాను, తనంటే నాకిష్టమని. చిన్నగా నవ్వి, తలదించుకుని చెప్పింది," "నేనంటే కూడా తనకిష్టమని. ఆ తరువాత దగ్గరికి తీసుకుని ముద్దు పెట్టుకున్నాను.... నుదుటిమీద." తమకంతో కళ్ళుమూసుకున్నాడు కాస్సేపు

మళ్ళీ చెప్పడం ప్రారంభించాడు–' ఆ తర్వాతేం జరిగిందంటే' అతను చదివే పత్రికల్లోని సాహిత్యమూ, తెలుగు సినిమాల్లోని దృశ్యాలూ అతనికి ఆలోచనల్ని సరఫరా చేస్తుంటే పడగ్గది సీను వర్ణించాడు.

సంఘటనకు ప్రత్యక్షసాక్షి అయిన బల్లి ఆశ్చర్యంగా చూస్తోంది.

"ఎన్నెన్ని ఊసులు చెప్పుకున్నామో తెలుసా? తనే ఇక్కడ వంట చేసింది. నాకూ కలిపిపెట్టింది. ఆ తర్వాత, నా వళ్ళో తలపెట్టుకుని ఏడ్చింది. తన బాధలన్నీ చెప్పుకుని".

"వెళ్తూ వెళ్తూ ఏమందో తెలుసా? జీవితంలో ఎప్పటికైనా పెళ్ళంటూ జరిగితే నాతోనేనట. లేకపోతే చచ్చిపోతుందటగానీ, మరొకర్ని చేసుకోదట," అన్నాడతను.

"నువ్వు మరీ గొప్పవాడివి బాబూ! అసలు నిన్ను నమ్మకూడదు. ఈ వ్యవహారమింత దూరమొచ్చే వరకూ నువ్వు నాతో చెప్పలేదు కదూ! అన్నట్టు, ఆ అమ్మాయి పేరేమిటి?" అడిగాడు సుబ్బారావు.

* * * *

"ప్రియా,

తూరుపు తెలతెలవారుతోందిప్పుడు. తూరుపూ, [illegible]

[illegible]

ఆకాశం సిరా ఒలికిన కేన్వాసులా వుంది. [illegible] దృష్టి కారణంగా పల్లె మబ్బులు విహారానికొచ్చినట్టూ వుంది. దేవునికన్నా గొప్ప సౌందర్యారాధకుడు వేరొకరు వుండరనిపిస్తుంది. అందుకే కాబోలు. తన సౌందర్య పిపాసకు ఆధారంగా నిన్ను సృష్టించాడు." తలుపు చప్పుడుకి– [illegible] పుత్తరం ఆపాడు అతడు.

విసురుగా తలుపు తీసుకుని వచ్చి అరిచిందామె–"బుద్ధుందా నీకసలు? నువ్వు మనిషివా? పశువ్వా?"

'పిడుగు లేకుండా వచ్చిన ఉరుము'ను చూసి వ్రాస్తూన్న వుత్తరంలోంచి తలెత్తేడతను.'

"నా గురించి అవాకులూ, చవాకులూ ప్రేలుతున్నావుట"

అంతలోనే తను స్నేహితుడికి చెప్పిన విషయాలన్నీ, ఆమెకు చేరడంతో, మిత్రుడి [illegible] అతను బాధపడ్డాడు.

అనమర్థుడి కోపానికి మరోరూపం – బాధ.

"నేను నీతో శృంగారం చేశానుట. [illegible] పెట్టానుట

కష్టాలు చెప్పుకున్నానుట. ఇన్ని అబద్ధాలు చెప్పడానికి నీకు నోరెలా వచ్చింది?" కోపం కారణంగా వచ్చిన ఆయాసంతో ఆమె రొప్పుతోంది.

"మరోసారి యిలా వాగావంటే– ఛ, నీలాంటి వాడిమొహం చూడ్డమే పాపం, ఛీ ఛీ " తిరిగి వెళ్ళిపోతూ ఆగిందామె.

అతని కళ్ళల్లో నీళ్ళు సుళ్ళు తిరుగుతున్నై. పెదవులు వణుకుతున్నై.

ఆమె ఇంకా కసిగా అంది– " నీ గుండె బ్రద్దలయ్యే మరో విషయం చెబుతాను విను. నీ స్నేహితుడు–అదే నువ్వు నా గురించి వాగిన విషయాలన్నీ విన్న తను నా ప్రియుడు. త్వరలో మేమిద్దరం పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకొంటున్నాం కూడా"

ఎంతవేగంగా వచ్చిందో, అంత వేగంగానూ వెళ్ళిపోయిందామె. గదిలో ఒంటరిగా అతను– తోడుగా నిశ్శబ్దం!

అద్దంలో తన ప్రతిబింబాన్ని చూసుకున్నాడతను. వికృతమైన కోరలతో, భయంకరంగావున్న ఓ రాక్షసుడు కన్పించాడు. ఆ రాక్షసుడిలో ప్రతిచిన్న విషయానికీ తీవ్రంగా స్పందించే సున్నిత మనస్కుడు కనిపించాడు.

తనని తాను చూసుకుంటూ భోరుమన్నాడతను. హృదయ విదారకంగా ఏడ్చాడు. రోదన [illegible] వెక్కిళ్ళలోకి దిగేదాకా ఏడ్చాడు. ఆ తర్వాత [illegible] ప్రతిబింబంతో అన్నాడు.

"నా మనసు చాలా సున్నితం" అని

ఆ మాటలు విని కాబోలు, గోడమీద [illegible] తనలో తానే చిన్నగా నవ్వుకుంది.